

Chú quý: Ban điều hành quý học bổng Chắp Đàng Năm Cìn!

quý Đại gia đình thân yêu!

và quý cho những năm tháng sinh viên được yêu thương, che chở!

Lần đầu tiên em viết thư gửi BĐH cách đây 3,5 năm, lúc mẹ vừa mất, lúc đó em chỉ bám víu vào niềm tin duy nhất là BHH quý sẽ xem xét cho em.

Vì em thật sự không đủ tiêu kiện để nhận học bổng.
Em không phải tân sinh viên, em thi đại học cũng không đủ 20 điểm, và lúc em gửi hồ sơ đi cũng không đúng hạn xét duyệt.

Lúc đó em thật sự tuyệt vọng sẽ còn đường học tập trước mắt.

Em gửi thư đi với hy vọng mong manh lắm.

Nhưng BHH đã duyệt cho em, gia đình đã dang tay đón nhận em.
Em thật sự rất biết ơn, cho dù ngàn lời cảm ơn cũng không sao nói hết được.

Và hôm nay, em viết thư này khi em đã là tân kỹ sư, đã là cựu sinh viên.

Em đã trưởng thành từ gia đình TSNT, đã vững vàng bước ra xã hội.

Em không còn được bao bọc, che chở của các anh chị, các em trong đại gia đình này!
Sao mà nước mắt cứ rơi thế này? Có nghĩ không còn gặp mọi người, không còn

họp hội, gặp mặt, sinh hoạt quý là nước mắt cứ rơi ra.

Đại gia đình TSNT và gia đình TSNT Đà Nẵng là một thứ rất thiêng liêng

Lúc còn đi học, mỗi lần có thông báo đi họp cum sv là nghe phiên làm, cứ lạy lạy

do bản đồ án, bản học bài thi cái, mà thật ra 1-2 tiếng đó ngồi như đồ án tí xíu thôi rồi

làm cái việc cá nhân, đa số là ít đi sinh hoạt quý, ít tham gia với mọi người.

1 phần vì bận học, 1 phần cũng vì làm bằng đi họp hành, cũng có lý em bị tư học

lặng, mỗi lần sinh hoạt quý lại được hòa - với cum trưởng gọi tên kiểm điểm, anh Kiều

cứ gặp lại là suốt, đâm ra sợ anh Kiều, cứ thấy anh là lủi lủi đi đường khác.

Giờ nghĩ lại thấy có lỗi, thấy tiếc cho bản thân.

Đã chưa đi chân chân, chưa đủ suy nghĩ về những gì mà quý TB đã mang

lại cho mình. bây giờ thì đã muộn.

Làm sao để tìm được những người anh, chị sẵn sàng bỏ thời gian ngồi

cả buổi để nghe em kể về chuyện tình cảm, nghe em ulroé lóe 1' ở đời thế

về người yêu cũ?

Làm sao để tìm được 1 anh Kiều cứ lo lắng hỏi thăm, dù về cái này, cái

kia?

Làm sao để tìm được 1 đại gia đình mà ở đó có sự đồng cảm, che chở

yêu thương với lòng tin tuyệt đối?

bây giờ em biết là khó lắm.

Em biết em đã bỏ lỡ một thứ quan trọng trong đời sinh viên của mình.
Và khi em ra trường, có muốn đi shquý cũng rất khó, em đã về Quảng Nam
cũng không thể muốn gặp mọi người là gặp được.

Dù vậy, em vẫn mong, những dịp gặp mặt, những hoạt động của Quý em có thể
đặc tham gia.

Hiện tại em đang làm việc tại Cty xây dựng Thanh Tiên - Tam Kỳ.

Em chưa biết khi nào em sẽ đi định về kinh tế, nhưng hi vọng 1 ngày không
xa, em có thể góp 1 phần nhỏ bé của em để chung tay xây dựng quỹ học bổng
lợi ích và có thể đồng hành với nhiều hoàn cảnh khó khăn hơn nữa.

Em xin chân thành cảm ơn ban điều hành, cảm ơn đại gia đình Tháp Đàng Năm Tín
cảm ơn sự chia sẻ, yêu thương của quý.

Xin Chân thành cảm ơn!

Cam Đán, ngày 27 tháng 02 năm 2017

Thao

Nguyễn Chí Đa Thảo